

Angleži so samo še 30 milj od italijanskega Tripoli

Kairo, 19. jan.—Vrhovno poveljstvo osme angleške armade, ki podi nemškega generala Rommela iz Libije, naznanja, da bo angleške čete samo 30 milj še od Tripoli, glavnega mesta italijanske afriške kolonije Tripolitanijske. Nemci imajo samo še par ur časa, da se odločijo, če se bodo postavili v bran Angležem pri Tripoli, ali pa se bodo umaknili proti meji Tunizije, 100 milj proti zahodu.

V istem času pa zavezniška letala neprestano bombardirajo Tripoli, ta ponos nekdanjega Mussolinijeva kraljestva v Severni Afriki. Italijani sami priznavajo, da so napravile bombe iz ameriških zračnih bombardiranih velikih škodov v mestu.

Angleška osma armada prodira v dveh kolonah proti Tripoli. Strategija generala Montgomeryja je, da strne obe koloni pred Tripoli in z obema napade mesto.

Nobenega znamenja še ni, če je dobil Rommel ukaz, da se postavi v bran v Tripoli, ali pa da reši kolikor mogoče vojakov v Tunizijo. Rommel ima še vedno kakih 100.000 vojakov na razpolago.

Petrolejski administrator Ickes je ukazal operirati gazolinske postaje 12 ur

Washington. — Tajnik notranjih zadev, ki je obenem petrolejski administrator, Harold Ickes, je ukazal, naj obratujejo petrolejske postaje v državi samo po 12 ur na dan. S tem se bodo zmanjšali njih stroški ob času, ko imajo manj potnikov, ki jih je treba prevažati. Pod tej odredbi, ki bo stopila veljavno 23. januarja, morajo petrolejske postaje posloovati po izjemnih sistemih: 1. Postaje ne smejo biti odprte več kot 12 ur na dan. 2. Postaje morajo biti odprte 24 ur na dan, sedem dni na teden.

Točka 2. zadane one postaje, na katerih dobivajo prevozniki trake gazolin. Toda, če se gazolinska postaja izjavi, da hoče biti odprta 24 ur na dan, sme dati gazolin navadnim motoristom samo 12 ur na dan in to šest dni na teden. Ves čas pa sme dajati gazolin traktorom, busom in taksijem.

Slovenci bodo priredili tudi letos Rooseveltov ples v SND

Slovenska naselbina bo priredila 29. januarja v SND na St. Clair Ave. takozvani Rooseveltov ples, ki bo že četrta enaka prireditev v SND. Kot vsako leto obeta biti tudi letos velika prireditev. Pripravljali odbor je sestavljen iz zanimiv in zabaven program, ki bo trajal od 8 do 9 zvečer. Ob devetih se pa prične ples.

Namen te prireditve je namreč zbrati denar za pobijanje zavrta slovenske bolezni: otroške paralizne. Lansko leto so poslali 1000, kar je že lepa vsota. Za godbo bo skrbel priljubljeni orkester Johnny Pecon.

Pripravljali odbor je: John Gornik, predsednik; Josephine Zakrajšek, tajnica; Josko Penko, zapisnikar; Joseph Okorn, blagajnik; John Centa, predsednik nadzornega odbora. Častna straža SDZ bo dotični večer sprejemala prispevke za "March of Dimes".

Nashe rojake in rojakinje že sedaj opozarjamo, da posetijo to prireditev v velikem številu. Namen je dvojen: da se zbere sklad za pobijanje otroške paralizne in da dostojno praznujemo rojstni dan našega predsednika Roosevelta.

Višče noče povedati vzroka, zakaj je bil odpuščen unijski uradnik iz armade

Člani naborne komisije št. 5 so začudili, ko so zvedeli, da unijski vodja CIO, Joseph P. Kamp, ki je zastopnik pohištvenih delavcev, že iz armade, kar je za naborne komisije velika komaj pred enim mesecem. Dean, ki je še samski, sam pravi, da ne ve, zakaj je bil odpuščen, dočim je bilo poslano na tisoče clevelandskih vojakov v boj za domovino.

Dean pravi, da so mu v taborišču Perry, O., povedali, naj se vrne domov. Ko se je vprašalo o razlogu, mu je odgovoril, da ga hoteli dati nobenega povelja. Ko so prašali povelja, mu je odgovoril, da ga hoteli dati nobenega povelja. Ko so prašali povelja, mu je odgovoril, da ga hoteli dati nobenega povelja.

Mladiči pri 17 letih se bodo lahko vpisali v armadno rezervo

Armadna rekrutna postaja v Clevelandu naznanja, da bo začela kmalu jemati mladiče pri 17 letih v armadno rezervo. Fantje morajo biti ameriški državljani in morajo imeti za vpis dovoljenje od staršev. V armado pa ne bodo klicani prej, dokler ne bodo dosegli svojega 18. leta starosti.

V istem času prihaja iz Washingtona vest, da se ni gotovo, kdaj bodo začeli pobirati v armado oženjene moške, ki imajo otroke.

Slovenski vojak iz Joliet pade v boju

Joliet, Ill. — Joseph A. Uršič, star 27 let, ki je bil korporal pri oddelku strojnic je 28. decembra padel v bojih nekje v južnem Pacifiku. To obvestilo je prejel njegov oče Dominik Uršič. Poleg očeta zapušča brata, ki je tudi pri vojakih in dve sestri.

Vlada je ustavila prodajo razne posode

Washington. — Urad za vojno produkcijo je naročil izdelovalcem pomivalne posode, pails in buckets, da je ne smejo od svoje zaloge več prodajati civilnemu prebivalstvu. To pomeni, da ne bo več posode več dobili, kadar jo bo enkrat zmanjkalo v prodajalnah z zalogino.

Uradniki SND Maple Heights

Za leto 1943 je direktorij SND v Maple Heights sledeč: Predsednik Louis Simončič, podpredsednik Andrew Režin, tajnik Anton Perušek, 5146 Miller Ave., blagajnik Anton Gorenc, zapisnikarica Antonia Kastelic, nadzorni odbor: Jacob Yemec, Andy Hočevar, Andrew Režin; direktorji: Frank Legan, Louis Ferfolia, John Hrovat, Joseph Fink, Frank Volkar, Frank Vrčak, Frank Sever, John Hočevar in Julia Lipnos.

Slovenski mornar Frank Arch je med pogrešanimi

Tri dni zatem, ko je dobila Mrs. Arch, 1167 E. 58. St. 14. decembra karto od svojega sina Franka, ki je služil pri mornarici, da je zdrav in da bi rad prišel za božič domov, je dobila obvestilo od mornariškega oddelka, da je šel Frank med pogrešane. Služil je na bojni ladji Monsen, ki je bila potopljena še v oktobru pri Solomoni. Frank je bil star 22 let in je gradiral iz East Technical višje šole. Predno se je vpisal k mornarici je bil zaposlen pri General Electric Co. Njegov brat William, star 20 let, je šel k mornarici v septembru.

Srnjakova večerja bo prihodnje soboto

V soboto 23. januarja, začetek ob osmih zvečer, bodo imeli fantje od St. Clair Rifle kluba srnjakovo in kokošjo večerjo v Slovenskem domu na Holmes Ave. Vsestranska najboljša postrežba, dobra godba in prijetna zabava! Fantje vabijo rojake od blizu in daleč k udeležbi.

Jutri bo važna seja

Članstvo društva Cerkniško jezero št. 59 SDZ naj se v velikem številu udeleži jutri večer seje v SDD na Waterloo Rd. Predsednik John Rožanc pravi, da bo seja zelo važna.

Roosevelt je ukazal stavkarjem na delo

RUSI SO SAMO 79 MILJ ŠE OD HARKOVA; V ENEM TEDNU SO ZAJELI 52,000 NEMCEV

Moskva, 20. jan.—Ruska armada je dosegla točko, ki je oddaljena samo 79 milj od Harkova, industrijskega mesta v Ukrajini. V svojem pohodu proti zahodu so zajeli Rusi v enem tednu 52.000 Nemcev.

Rusi so tudi zajeli važno nemško pozicijo Kamensk, 85 milj severno od Rostova.

Rusi so vrgli Nemce v Ukrajini do tiste točke nazaj, kjer so bili Nemci leta 1941.

Od 52.000 vojnih ujetnikov, ki so padli Rusom v roke, je bilo 27.500 Madžarov, 22.000 Italijanov in 2.500 Nemcev.

V klavnicah je bilo večeraj več delavcev kot živine

V clevelandskih klavnicah, kjer je včasih kar mrgolelo goveje živine, ki je čakala na kupce, je bilo večeraj skoro prazno. Ves dan je bilo v ograjah komaj 300 glav živine. Lanskega 19. januarja je bilo v istih ograjah nič manj kot 1.187 glav živine. Potem se pa čudimo, ako primanjkuje mesa.

Velik požar v mestu

Sinoči, kmalu po šestih, je izbruhnil požar v departmentu trgovini Stearn Co., 1021 Euclid Ave. in napravil za \$100.000 škodo. Takrat ni bilo v poslojstvu nobenih odjemalcev, ker trgovina zapre ob 5.30. Bilo je pa še nekaj uslužbencev, ki so se vsi srečno rešili.

Kdor mora plačati davke

Oni, ki morate izpolniti davčno poljo za dohodninske davke, greste lahko k August Kollandru, 6419 St. Clair Ave., ki vam bo dal vsa točna pojasnila in tudi izpolnil za vas listino.

Težka poškodba

Mrs. Frances Kožel iz 16103 Trafalgar Ave. je na ledeni cesti spodrsnila in si zlomila levo roko.

V spremstvu svojega brata, konzula dr. Mallya, nas je večeraj obiskala Miss Julia Mally, hčerka poznane društvene delavke Mrs. Helene Mally iz 63. ceste. Gd. Julia ima čin poročnika ter služi kot bolničarka v armadi. Prav pristojna ji lepa vojaška uniforma.

Zopet se sliši veselo petje in sviranje po Newburghu in po Jutrovem. Kako ne, saj sta prišla na dopust za par dni iz Great Lakes, Ill. mornarja Edy Zabukovec, znani harmonikar in njegov prijatelj Rudy Tršinar. Obiskala bosta po možnosti vse svoje prijatelje. Mornarja pravita, da je povsod prijetno, doma je pa še najbolje.

Pvt. Jimmy Zdešar, sin Mr. in Mrs. Ignatius Zdešar iz 1020 E. 66. Pl. je prišel iz Floride za 10 dni na dopust k svoji ženi Steffie in staršem. Zdej bo poslan v Camp Livingston, La.

Jutri odide v armado Strica Sama Ladd Zachary (Zakrajšek), sin Mr. in Mrs. Joseph Benesčar iz 1053 E. 72. St. Želimo mu vso srečo in zdrav povratek.

Včeraj nas je obiskal čvrst slovenski mornar, Seaman 2nd Class, Johnny Gramc, sin poznane Joe Gramčeve družine iz Geneve, O. Johnny služi na Atlantiku in je dobil dopust za 10 dni. Star ni niti še 19 let, pa je videl že mnogo sveta in mnogo doživel. Življenje na morju se mu zelo dopade, pravi.

Jutri odide v službo Strica Sama John Orehek, sin Mr. in Mrs. Anton Orehek iz 1264 E. 59. St. Vso srečo ti želimo, Johnny, in zdrav se vrni.

Joseph F. Krainz, sin Mrs. Frances Krainz iz 722 E. 155. St. je prišel domov na dopust. Doma bo ostal do torka. Služi pri mornarjih v Great Lakes, Ill.

Na 15 dnevni dopust je prišel iz Laredo, Texas, Joseph L. Fortuna. Nazaj se bo vrnil zopet 26. januarja. V nedeljo bo ves dan doma za svoje prijatelje. Mladi vojak je sin Mr. in Mrs. John Fortuna iz 1401 E. 47. St.

Mike Krivačič iz 1564 E. 34. St. se želi tem potom zahvaliti prijateljem, ki so mu priredili tako lepo odhodnico. Včeraj se je vrnil nazaj v Fort Sill, Oklahoma.

Poznani harmonikar Frank Ziberna, 8115 St. Clair Ave. je dobil od svojega nečaka Joseph Sumraka pismo iz Camp Polk, La., kjer je pridržen k tankom. Joe, ki je doma iz Ambridge, Pa., se prav pohvali z vojaškim stanom, ter pozdravlja vse svoje prijatelje in znance v Clevelandu in Ambridge.

Ako se ne bodo pokorili temu ukazu tekom 48 ur, bo storila vlada drastične korake. Kakih 6.000 premogarjev se je že vrnilo na delo, toda na stavki jih je še vedno okrog 12.000.

Washington, 19. jan.—Predsednik Roosevelt, kot vrhovni poveljnik ameriške oborožene sile, je ukazal vsem stavkujočim premogarjem, da se takoj vrnejo nazaj na delo. Rekel je, če se temu ukazu ne bodo pokorili v teku 48 ur, bo vlada zavzela potrebne korake, da zavaruje varnost naroda proti stavki, ki je prišla v času, ko je v deželi pomanjkanje kuriva radi vojne.

Republika Čile prekine odnose z osiškem

Santiago, Čile.—Poroča se, da bo 23. januarja južnoameriška republika Čile prekinila diplomatske odnose z osiškimi silami. Baje so o tem že obvestili nemškega poslanika. Izmed južnoameriških republik sta Čile in Argentina edini, ki sta še v diplomatskih zvezah z osiškimi državami.

100 otrok pogrešajo v blizardi v Mehiki

Gallup, New Mexico.—V blizardi, ki je divjal večeraj v tej okolici, pogrešajo 100 otrok, ki so se vozili na štirih solskih busih. Otroci so bili na potu v šolo, ko je zadivjal vihar. Ob lasti upajo, da so dospeli otroci do katerega zavetja.

Malega trgovca bodo čisto obubožali, se zatrjuje

Washington.—Senatni odsek, ki ima nalogo varovati interese malega trgovca, je slišal pričevanje, da bo urad za kontrolo cen s svojim racioniranjem in stiskanjem cen mnogo malih trgovcev, groceristov, lekarnarjev, restavrantov in podobnih podjetij spravil ob obstanek.

South Carolina bo suha, obljublja guverner

Columbia, S. C.—Guverner Johnston je ob priliki svojega govora pri ustoličenju obljubil, da bo delal na to, da bo vpeljal prohibicijo po vsej državi.

Bilo srečno

V soboto ob enajstih sta se poročila v cerkvi Marijinega Vnebovzeta v West Parku Josephine Zalar in Charles McGonigal. Nevesta je hčerka družine Mr. in Mrs. John Zalar iz 11920 Longmead Ave., West Park, ženin služi pa kot poročnik v ameriški armadi. Včeraj sta novoporočena odpotovala v Kalifornijo, kjer je poročnik v garniziji.

Mleko vsak drug dan

Da ne bo ta ali ona gospodinja mislila, da je to samo kaprica mlekarjev, ker dovažajo zdaj mleko vsak drug dan v naše hiše, naj bo povedano, da je to ukaz vladnega urada za transportacijo. S tem se prihrani kavčuk in ž njim zagotovi tudi dovažanje mleka, ker bodo mlekarji dlje časa imeli truke. Vlada prosi gospodinjne naj vzamejo to naznanje radi patriotizma, ker varčevanje s kavčukom je potrebno za našo zmago.

Pod zdravniško oskrbo

Josephine Maček iz 14614 Sylvia Ave. je zdaj doma pod zdravniško oskrbo. Zahvaljuje se vsem za obiske, karte in cvetlice.

Nov grob

V Glenville bolnišnici je umrl po kratki bolezni mladenič Louis Može, star 16 let, stanujoč na 15610 Holmes Ave. Tukaj zapušča žalujoče starše, očeta Antona, doma iz fare Senožice na Notranjskem in Helen, rojena Nemec, doma iz Smrje pri Ilirski Bistrici, brata Antona, štiri strice, Joseph in Louis Može ter Math in Louis Nemec ter več drugih sorodnikov. Rojen je bil v Clevelandu in učenec Collinwood višje šole. Bil je član mladinskega oddelka društva sv. Jožefa, št. 169, in društva Kras, št. 8 SDZ. Pogreb bo v petek zjutraj ob 8:30 iz Želetovega pogrebnega zavoda, 458 E. 152. St. v cerkev Marije Vnebovzete in na Kalvarijo. Naj počiva v miru, preostali so žalje.

Iz bolnišnice

Mrs. Novak iz 14916 Hale Ave. se je vrnila iz Mt. Sinai bolnišnice, kjer je bila operirana. Prijateljce jo zdaj lahko obiščejo na domu.

ŽALOST IN VESELJE

Spisi Andrejčkovega Jožeta.

Nekega dne mu naznani Rašetu, da mu je dovolil poveljnik rad njegove pridnosti vsako polno po kosilu iti nekoliko ladijo, da si počije, kar je še jak oveselilo. Odkar je med morskimi roparji, ni videl belega dne, toraj si kdaj lahko misli, kako težko pričakoval zaželene ure.

Vesela mu je srce utripalo, je zopet dihal čisti zrak. Ker ni bilo mogoče nikamor be- ti, tudi niso dosti pazili nanj. Rašetu je bil pri njem ter ga nremal povsod. Aleš se je nal na vse kraje, ali krog in ni videl drugega, nego mo- Po solncu je nekoliko poz- neje je že bila sedaj zemlja njimi in Laško obrežje, kjer zapustil svoje prijatelje. Rašeti niso imeli nič pravega nena, kam jadrati, kajti ke- so prišli že daleč in se je so kazala kaka siva pika, na- njimjoča suho zemljo, obrnili so stran. Takova vožnja sem- je po morji je trajala več Če se je od daleč prikazala ladija, opazovali so jo vse- skrbno in razposlali čolne na tedi, in če se jim je zdelo pre- njema, vedeli so se jej ogniti in do ti v stran. Le kadar se je lovilala kaka nevihta, poiska- o zavetja v skalnem varnem Črno, kamor ni prišla nobena eska duša.

Aleš je večkrat mislil na beg, kadar niso prišli v obližje ka- njega mesta ali večjega selišča, ni si ga upal motiti iz te zamiš- lenosti. Starčeve oči so se bli- skale, in če je Aleš prav videl, igralo se v njih solzne kaplje.

Aleš je bil prepričan, da starcu nekaj teži srce, jako čudno se mu je zdelo njegovo obnašanje, in čem bolj ga je opazoval, tem več sočutje vle- klo ga je k njemu.

Večkrat bi bil že rad kaj več povedel iz njegovega živ- ljenja, ali nikdar si ga ni upal prašati in pričeti govorice, ker je videl, da mož le vedno molči, kedar se nista učila.

Ako človeka samega tarejo nadloge, ima tudi nekaj pose- ben nagib do svojih sobratov, ako vidi, da tudi oni trpe nad- loge, česar v srečnih urah ne čuti tako živo. Tudi Alešu se je nocoj taka godila, ko je za- pazil pri Rašetu nekako srčno bolečino.

Približa se mu polagoma, prime ga za roko in šepne pol- glasno: "Možster Rašet! ne za- meri, da te motim v tvoje za- mišljenosti; kakor vidim, leži ti nekaj težkega na srcu, tvoje oči so solzne."

Starček se obrne urno proti svojemu nepričakovanemu to- varšu, pomežkne s trepalnica- mi, kot da bi hotel zakriti, če- sar ga je ravnokar Aleš opom- nil, nekaj prisiljen smehljaj zazibal se mu je krog ust, in resnega, obraza, kakor splon pravi svojemu tovarišu z za- molkljim glasom: "Kakor vi- dim, opazoval si me natihoma."

"Ne zameri, po naključju se je pripetilo."

Starček nekaj časa molči in skuša popolnoma skriti svoje boleštne čute, potem pa mirno pravi: "Ti si ptujec, jeli?"

"Čemu to vprašanje? saj veš, da sem še-le nekaj tednov v vaši družbi."

"Iz dalega kraja?"

"Avstrijanec iz Slovenske- ga."

"Avstrijanec? — o to je precej daleč."

"Kako daleč je, ne vem, ker mi ni znano, v katerem kraju smo sedaj," odvrne Aleš, kate- remu so se ta vprašanja neka- ko čudno zdeli.

(Dalje prihodnjič.)

NAŠA DEKLETA

Slika iz našega kraja.
Spisal Podgoričan.

Pa gre za njo.

"Na! ... Pa ustrezaj ljudem, ako moreš! Ako prodajam z za- služkom, pravijo, da sem drag, ako pa v svojo ceno dam, pravi- jo, da je preceno. ... Jaz bi po- znal rad tistega, ki more ustre- či ženskam," godrnja trgovec.

"Pa nama odreži tistega bla- ga, da ne boš zastoj imel de- la," pravi Kopsčarica in na- migne še hčeri: "Metka, ali ti je všeč tako?"

"Zakaj bi ne bilo; kar se vam zdi, pa mi kupite," pritr- di Metka veselo, trgovec ji pa še bolj vesel odreže, pripovedu- joč, kako težko je nekaterim ljudem ustreči.

"Ko bi naša dekleta znala kolkaj risati, dal bi vsaki v roke belega papirja, čopič in najrazličnejših barv, pa bi de- jal: na, pa naslikaj, kakšno si si izmislila, da pošljem v to- varno, da tam ravno tako nare- de. Jaz vem, da bi si nekatere ne izbrale, ko bi jim cel Dunaj privlekel."

Kopsčarica in hčerka sta se smejala.

"Zakaj se smejete? Prav ta- ko je! ... Saj ste menda videli —"

Tisto, ki je bilo preceno za Jeranovo Urško, je bilo dobro za Kopsčarjevo Metko. Hej, kako je bila tega vesela!

Jeranko je bilo sram, ker sta bili v tih prodajalnicah in ni- sta izbrali ničesar; zato je go- drnjala:

"Oh, kakšna si! Nobena reč ni za-te. Kaj bo iz tebe?"

"Kaj vi veste, kakšno mora biti! Saj sem vedela, da ne bodeva pri nas nič dobili."

"Kje pak boš, nesnaga!"

"Pojdeva pa v Lašče iskat, tam dobiva."

V Laščah pa tudi ni bilo nič. Praznica jima je zastoj raz- kazovala in Šegovka zastoj govorila. V druge trgovine ni- ti pogledati nista hoteli.

"V Laščah je pa še manj ka- kor pri nas. Da bi bila jaz to vedela. ... To je prav, da je v ponedeljek na Rebrji semenj! Tam bodeva pa dobili."

Na semenj pripeljejo blago celo ljubljanski kramarji in za- to je ondi krame, da je kaj in da se je nasiti najbolj raz- vajeno oko. Ondi se dobi bla- go, ki je prišlo naravnost iz to- varne, pa tudi tako, ki se je vozilo že leta in leta po sem- njih, pa je vendar vedno naj- novejše.

V domače kramarje se Ur- ška še ozrla ni, na laške je pa godrnjala, zakaj se hodijo dre- njat na reber, ko nimajo nič imenavrednega na prodaj. Dru-

god je pa povsod imela svoj no- sek, razrivala je toliko časa s komolci, da je bila povsod pr- va, in je bila sitna, da ji je mo- ral vsak kramar pokazati vse blago od kosa, ki je bil najvi- šje na polici, do zadnjega kosa, ki ga je imel še v skrinji.

Pa nikjer nič, na vsem sem- nju nič podobnega, kar bi bilo kolkaj zanj, za Jeranovo Urško, kateri so dali oče pol prešiča za kikeljco. Oh, in ti kramarji tega niso vedeli! Za- to je bila Urška po vsi pravi- ci jezna.

"Nu, tak semenj! ... Kar ti kramarji drugod ne prodajo, pa k nam pripeljejo. Pa naj si človek izbere med temi ostanki, ako more! ... Oh, ko bi bila jaz to vedela, še pogledala bi ne bila nobenega in še gori bi ne bila šla, ampak kar v Ljub- ljano bi jo prasila, magari peš, da bi si bila prihranila vožnjo po železnici."

"Kajpak! V Ljubljano po kikeljco!" godrnja mati.

"Kampak? Kako ste pa ču- dni; tje se gre, kjer se dobi; še na Dunaj bi se peljala, ako bi mogla."

"Kaj bodo ljudje dejali?"

"Kaj? Kar hočejo! Mislite, da se dobi tako blago kakorš- no imajo nekatere punce, v naših štacunah? Kaj še! Vsaka gre v Ljubljano po blago, ako le more."

Ker do velike noči res ni bi- lo več daleč in se je Urški vse- kako mudilo za obleko, naloži Jeranka v jermas jajec in ma- sla, da bi gredoč kaj iztržila na trgu — pa gresta v belo Ljubljano, kjer je štacuna pri štacuni.

Urška je bila vsa srečna, ko je videla toliko blaga. Z izbe- ro pa je bila tudi težava, za- kaj, ko bi vzela tako, bi pa one- ga ne imela. Tako nečimerno srce ni nikdar sito. Ker pa le ni kazalo iti po blago na Du- naj, izbrala si je naposled ven- dar blago, ki se ji je zdelo do- volj drago pa tudi lepo. Na solncu se je kar izpreminjalo. Pri judu v špitalskih ulicah je pa kupila rumene čizmece.

"Kaj boš s tem? ... V hlev pojdeš, pa boš kam stopila, pa bodo proč," svarila je mati.

"Kaj vi veste! Mislite, da bom v hlev hodila?"

Mati pa je morala kupiti ob- ljubljeno ruto. Le z veliko te- žavo sta izbrali. Sveda je mo- rala biti tudi ruta primerna k drugi obleki. K rumenim čiz- mecem je pristajala samo ta- ka redka ruta s širokimi čip- kami.

Tako je Jeranova Urška vendar z veliko težavo dobila blago za kikeljco. Mojskra Ro- zala pa je morala obljubiti, da ji bo naredila narbolj po no- vem, kakor še ni nobeni. ...

Sele sedaj je bilo Urškino srce pomirjeno. In koncem ti- hega posta je veselo prepevala in se smejala, kakor bi bila ne-

vesta. Svoje srce je morala razodeti nekemu.

Ko je Smolnikarjev "Janez nekega lepega večera izganjal živino s hleva, da jo žene na vodo, vzela je brž škaf in udr- la za njim.

In tam za vasio, kjer ni več ljudi, stopila je k njemu, da sta šla vstric. In gredoč mu je rekla: "Ti, Janez, jaz bom kaj lepa! ..."

"Saj si tudi sedaj," reče Ja- nez odkritosrčno.

"Sedaj, ja, v tej stari obleki! Ti me bodeš videl v novi oble- ki o veliki noči, potem boš šele videl. ... Take kakor jaz, ne bo imela nobena. ..."

"Pa meni se zdiš najlepša, ako si taka."

"Oh, da ste vsi možiki enaki in ne veste, kaj je lepo."

"Kaj je meni do obleke!"

"Oh, kako si čuden; veš, ti pa potlej ne bo treba kmalu kupiti nove, ko se bodeva vze- la."

Zardela je v obraz, Janez pa je zavpil na živino in pognal do korita.

(Dalje prihodnjič.)

Nihče ni kriv

V neko osnovno šolo na Sicili- ji pride šolski nadzornik. Ka- kor povsod tudi v Italiji šolski nadzorniki najprej poslušajo, potem pa sami kaj vprašajo. Med drugimi učili je v omenje- nem razredu tudi globus, ki ima kakor znano na stojalu os na- gnjeno. No, in nadzornik vpraša nekega učenčka, zakaj je globus nagnjen. Fantek molči. Nadzor- nik vpraša še enkrat. Takrat pa fant v jok: "Jaz ga nisem polo- mil."

Nadzornik vpraša drugega, tretjega in tako dalje. Vsi od- govarjajo enako. Sleđnjic se oglasi učitelj: "Gospod nadzor- nik, oprostite, otroci res niso nič krivi. Globus je bil že tak, ko sem še jaz šolo prevzel."

DELO DOBIJO

Delo dobi mesar
Izučen mesar dobi dobro in stalno delo v slovenski mesnici. Za naslov vprašajte v uradu tega lista. (x)

Izvežbani operatorji
na
Boring Mills
(Horizontal ali Vertical)
Large Planer
Radial Drill
Plača od ure, povzru overtime. Ako ste zaposleni pri vojnem delu, se ne prijavite.

Wellman Engineering
7000 Central (19)

Voznik dobi delo
Tako se sprejme voznika, ki bi s trukom razvažal mehko pi- jačo. Unijska plača in ure. Zglasite se pri Double Eagle Bottling Co., 6517 St. Clair Ave. (x)

MALI OGLASI

Drva naprodaj
Naprodaj so drva za kurjavo, iz tovarne. Velik lot samo \$4.00. Pokličite Liberty 2067. (17)

Dve sobi se oddasta
Odda se 2 čedni sobi, na novo dekorirani, vse ugodnosti na razpolago. Poizve se na 1172 Norwood Rd. (17)

Nekaj prijaznih nasvetov glede dohodninskega davka

V nedaj dneh bodo pričeli vsi, ki so podvrženi dohodnin- skemu davku, to je, samci, ako so imeli nad \$500.00 in po- ročeni, ki so imeli nad \$1,200.00 dohodkov v letu 1942, iz- polnjevati tozadavne listine in plačevati davke. Da bo davkoplačevalec in onim, ki bodo listine za vas izpolnje- vali pomagano, se prijazno svetuje naslednje:

- 1) **Dajte listine izpolniti kakor hitro dobite od vašega delodajalca listek z vašim zaslužkom, proti koncu bo povsod naval in se vam ne bo moglo tako točno postre- či kot bi se rado;**
- 2) **Nesite onemu, ki bo vašo listino izpolnjeval natančni znesek vašega zaslužka in drugih dohodkov; kakor obresti od denarja na banki itd., ime in naslov deloda- jalca in vašo Social Security številko, to je to leto po- trebno;**
- 3) **Napravite že doma seznam, koliko ste darovali raz- nim dobrotinim ustanovam, na primer: Community Fundu, Rdečemu križu, cerkvam, U. S. O., potem ko- liko ste porabili gorilna celotno leto za vaš avto (ako ga imate), pri vsaki galoni se namreč odbije 3 cente da- vka; potem koliko ste plačali za avto licenco, koliko za delavsko unijo itd.;**
- 4) **Vsak lastnik posestva se naj preskrbi za natančnimi računi, to je: koliko je imel dohodkov od najemnine in potem koliko je imel stroškov pri hiši, na primer: koliko davkov, koliko so znesla razna popravila, koli- ko barvanje hiše, zavarovalnina, obresti, itd.;**
- 5) **Ako ne boste samo listine izpolnili, oziroma, ako ne gre- ste na dohodninski urad v mesto v ta namen, tedaj si dajte listino izpolniti od poznanega in zanesljivega človeka, ne pa od tistih, ki pridejo v naše sredine in otvorijočasne urade samo takrat, kadar bi radi vaš denar in če potem ni kaj v redu z vašimi listinami, kar se je v preteklem letu prav mnogim zgodilo, pa ne veste, kje bi jih iskali. Dovolj je naših rojakov, ki so zmogli tega dela, oni ostanejo na svojih mestih in ako jih boste pozneje rabili, vam bodo vedno na razpolago.**

Ker imamo mi v vseh zadevah, ki se tičejo dohodninskega davka, večletne izkušnje in ker smo vedno pripravljeni ljudem pomagati dejansko in z nasveti, smo mnenja, da ni oduč, ako priporočamo naš urad rojakom za izpolnjevanje listin za dohodninski davek za leto 1942.

August Kollander

v Slov. Narodnem Domu 6419 St. Clair Ave.

Telefon: HEnderson 4148

Kollanderjev urad bo vedno odprt vsak dan od 9 zjutraj do 8 zvečer, ako bodo potrebe zahtevale, pa tudi dalje, sa- mo telefonirajte nam.

St. Clair Rifle & Hunting Club

vabi vse znanee in prijatelje, da se udeležijo

klubove veselice oziroma banketa

na katerem se bo serviralo srnjaka in kokošjo pečenko.

To bo na

23. JANUARJA

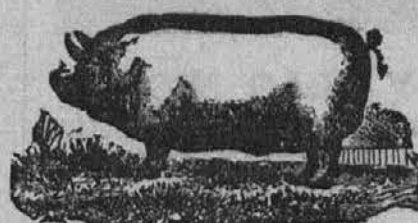
v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Začetek ob osmih zvečer.

Za obilen obisk se priporoča

ODEBOR.

Samo nekaj jih je še!

JOHN A. TOMPKINS

3979 W. 25th St.

SHadyside 3689

Pod Brooklynskimi mostom.

Ne bo kaj popravljat. — Slika nam predstavlja po- sledice, ko je nacistički tank zadel na zemsko mino, ki so jo položili Rusi v protinapadu v Voronezh okraju. Mina je eksplodirala in pri tem tudi razbila tank na milijone koscev.

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERŠE

Pred njim je ležal na mizi zemljevid, na katerem je bila rimska cesta označena z rdečimi, rumenimi in olivastimi znamenji.

Tedaj je prišel njegov sin iz velike sobe sem v očetovo pisarno in je gledal na zemljevid. Bil je vojaško oblečen. Kaj lepo mu je pristajala modra vojaška suknja in pa vojaške hlače z dolgimi trakovi.

"Preden grem zopet v vojaško," je rekel, "moram dobiti novega konja. Moje ga so mi ustrelili pri Lincu. Sicer mi je glavar dal konja skupljenca, pa je za nič in ima jelenov vrat."

"Kupil sem dva žrebca v Ensu," je rekel sodnik Hendel. "Poglej jih, če ti bo kateri všeč: eden je vranec, drugi pa rjavček pravi satan."

"Dobro, prav satana hočem. S tem neumnim glavarjevim štorom bi komaj do sodnega dne prijezdil v St. Gal."

"Torej velja, rdeči satan je tvoj. Toda ni ti treba v St. Gal, Gifing bo šel tje."

"Ne, jaz!" krepko odvrne Henrik. "Saj ste mi obljubili. Jaz pojdem!" je ključoval dalje, ki ga nalašč ni hotel slišati in je dalje risal pšice in oklepaje. "Včeraj ste rekli, da gre v St. Gal tisti, ki je res kaj prida."

"Če bi ti dal besedo, bi jo tudi izpolnil," sedaj umerjeno resno odvrne oče. "Odločno sem rekel včeraj, da nam je v tem resnem času v Štajru treba najboljših ljudi. Bolje pazi, kadar govorim."

"Naj ostane Gifing v Štajru, pa je vse v redu."

"Gifing je že star, v Štajru pa potrebujemo krepke roke," je rekel oče, ki se je nazaj naslonil na stol in je ponosno motril lepo raščeno, mladega vojaka. Res, ponos in veselje očeta. Ne, ta ne sme v St. Gal, tam je nevarnost, tje vendar ne sme edini sin.

"Zdi se, da ti je še premalo linških lavorjev?" šaljivo pripomni oče. "V Lincu te slave kakor kakega Aleksandra, ali vsaj kakor kakega Amadisa, ka-

kor so mi včeraj poročali."

Mladi vojak je široko odprl oči in je namršil obrvi.

"Kdo je poročal?"

"Glavarica."

"A tako, ta —" odvrne Henrik in zaničljivo namdrne ustnice. Ha, Aleksander ...

Par roparjev ugnati, to je pa res junaštvo. Nejevoljno je stopal sem in tja; eleganten je, vitek in gibčen, kakor mlad panter. Sedaj se skloni in si popravi trak na kolenih. Potem se kljubovaje postavi pred očeta in pravi: "Če bi bili roparji vsaj oklepe imeli, potem bi bilo vsaj nekaj. Pa bila je samo zavratna razbojniška tolpa, jaz pa sem bil kakor kak profos. Ne, pri moji časti, za takega ne grem več v Štajer."

"Kaj pa je bil pred dvajsetimi leti tvoj oče, ko je pred papeško zaroto branil protestantovsko občino?" očitajoče odvrne sodnik.

"Ha, to je kakor sto proti eni v primeri z našo žabjo linško vojsko!" je vzkliknil sin. "Ha, naj se le pojavi v Štajru papeška zarota, potem jim pokažem svojo pest in svoj ostri meč."

... že dolgo je to moja želja. Pri teh besedah mu iz živahnih, temnorjavih oči kakor blisk priiskri nekaj krutega, zverinskega. Precej nato se je glasno nasmejal in je poredno dalje zabaval:

"Sicer pa ta Linc! No, takrat je bilo tudi imenitno, ko smo v deželni dvorani poslušali Kerpeljev govor."

"Kerpelja si slišal? Tega nisem vedel. Mislim nanj zaradi naše visoke šole. O čem pa je govoril?"

"O, nič posebnega, silno je bil dolgočasen. Naj bi bil vsaj govoril o veselstvu in o novih zvezdah. Mesto tega nas je pa dolgočasil z votlino praznih sodov in še končati ni mogel. Sicer je pa prav prijeten človek."

"O votlini praznih sodov je govoril, tako? Sicer je pa o tem že spisal celo knjigo. Praviš, da je prijeten človek, drugi ga imenujejo kralja vede in znanosti. Da, da, o novih zvezdah — s temi bi bil moral pri tebi začeti, kaj?"

Zadovoljen je napravil sodnik zadnje znamenje na zemljevidu, sin pa mu je pazno zrl čez rameni na rimsko cesto. Nato je položil zemljevid v stran ter je vzel iz predala zvezek papirja, primaknil je k sebi tintnik, na katerem je v ognjenih plamenih blestel napis: "Pomozi Bog!" — zastavil je pero in nagubančil visoko čelo, ki je bilo podobno čelu poganskega malika. Na papirju je napisan novi red zoper kugo, ki naj vnaprej stopi v veljavo proti zastarelemu re-1685. — pa naj že pride kuga ali ne.

Štiri točke obsega ta novi red, katerih prva se glasi: Voda v vodnjakih naj bo čista in snažna. Če postane od deževja motna in kalna, naj se prece-di, potem šele zauživa.

To je bila Mignonijeva misel. Hendel si jo je od njega prilastil: Čista voda je vendar boljša kakor vsaka druga voda, najsi bo že rožna ali blagoslovljena, magari Valpurgina voda. ... Če bi ljudje samo pametno poslušali, pa bi jim ne bilo treba raznih padarjev in duhovnikov.

"Joachim Henrik!" je v hripavem, starikavem basu prigromelo iz postranske sobe. "Smiliš se mi, da si moral poslušati govor o praznih sodovih, ubogi revež. Pridi sem, jaz

ti bom predaval o sodovih, ki so polni tokajca in burgundca. Ne prideš Henrik! Pridi! Barantala bova za konje. Koliko zahtevaš za linško krevso z dolgim jelenjim vratom? Kupim jo od tebe, da jo zajašem, kadar pride papeška sodrga z dolgimi pihalniki zoper nas. Rum bum bum."

"Zastonj ti jo dam. Z dolgimi pihalniki so se pa streljali pred tisoč leti. To vendar vsak osei ve! Hentaj! In ti vlivaš topove!" se je smejal mladi linški junak in se je tolkel v boke.

"Osel si rekel, ti nesramni frkolin?" je kakor grom ro-bantil glas v postranski sobi. "Moja čast je užaljena! Ne dam se za nos vleči! Henrik! Pozivljem te na dvoboj na meče z oslovskimi kopiti."

V postranski sobi je sedel ob mizi, s katere je bilo že pospravljen. Bertold, rdečebra-dec. Danes je bil povabljen na izredno kosilo k svojemu bratrancu Joahimu. Pa se mu ni mudilo domov. Sam je ob-sedel ob mizi, pogrnjeni z belim damastovim prtom. Pred njim je stal krasen vrč, na če-gar boku je bil naslikan cesar Rudolf drugi z volilnimi kne-zi. Vino je namakalo v vrču ko-maj še noge cesarskega veličanstva, zato ga je pa stari Bertold imel že gori v glavi.

"Ti me vlečeš," je mrmral in je krepko potegnil iz cesarskega vrča, "vrhutega pa me še puščaš samega. Tudi milosti-va gospa je odšla, da poskusi novo obleko. Samo moja ma-la Lizika mi dela družino. Li-zika! Punčika!" je zaklical proti oknu, kjer je na preprogi sedela šestletna hčerka hišne-ga gospodarja ter je s široko odprtimi očmi in s stisnjenimi usteci na papir risala dolge vrste črke v.

"Pridi k stricu!" Deklica je lahko priskakljala ter je pri-tiskala zvezek na sree. Hoj, ko-liko v še mora noter, kajti ju-tri pride učitelj, ki ima palči-co, in—oj—kako to boli na mehtačici.

"Lizika, mala žabica," pravi očetovski Bertold, "poglej, ka-ko lep lonček je to." Prazni vrč je držal proti oknu, da se je lesketalo pisano češko steklo v solnčnih žarkih. "Tu sedi v ce-sarskem ornatu cesarsko veličanstvo, pa žalibog veličanstvo je blede, vrč pa prazen. Lizika! Vzemi vrč, pojdi v kuhinjo, naj ti ga natočijo, pa iz istega sta-rega soda burgundca, razumeš —?"

"Pa stariček, saj ga imate že dosti, tako vam je vroče?" je premeteno rekla deklica.

Tedaj pa je zagromel stric: "Kaj? Zakaj?—Ti smrkljica! —Vroče! Mrzel sem, kakor sod-ca. Tvoj stric lahko naloži ne-kaj vrčev, preden mu opica zleze na hrbet. Tako — stopaj! Hodi! Poberi se! Izgubi se — ne pusti, da poginem od žeje."

Deklica je hehetala, vzela je vrč in je stopicala v kuhinjo.

"Kdaj in kje se bova torej udarila? Zdi se mi, bolj bo na pihalnike, kakor na meče z oslovskimi kopitom. Ti lahko

tvoj pihalnik nabašes z zdrob-ljenimi hrošči."

Henrik je ponosno prikorakal v obednico. Rdečebra-dec se mu široko reži v obraz.

"Pihalnik je nabasan, jaz sem tudi nabasan. — Kaj pa počenjata tam? Li tvoj oče še ni gotov?"

"Ne."

"Reci mu, nja tiste papirje pomeče na tla. A, sedaj pri-haja moja mala Lizika. Pri-naša mi požirek, da si splak-nem grlo. Prav tako, Lizika. Dobro dete takole uboga."

Deklica je rezala najljub-kejši obrazek, pa je postavila polni vrč pred strica. Bertold je globoko potegnil iz vrča, po-tem pa je rekel Henrik: "Tvoj oče dela red zoper kugo, ki je ni nikjer. Saj je nazad-nje hvale vredno, da je previ-den, toda jaz ti povem: Če bi bilo meni ime Joahim, pa bi imel tako vino v kleti, doma pa tako ljubke otroke, pa ta-ko lepo ženo — pri moji veri! malo bi se brigal za kugo, ki naj jo brene kukavica."

Bertold vstane, prime Hen-rika za pas ter ga obrne proti benečanskemu ogledalu, ki je med dvema zlatima rajčicama nekoliko od stene naprej vise-lo.

"Glej, glej!" je hropel.

V ogledalu je bilo videti, sa-mo štiri cole široko, kolikor so bila odprta vrata, sobo hišne gospe Regine Helene, ki je tu-di stala pred zrcalom v svoji sobi. V ogledalu nasprotno so-be so se zrcalila njena snežno-bela ramena, ki so gledala iz ognjeno rdečega atlasa, beli vrst, krasna, zlata lasna mre-ža in pa smehljajoče se lice z jamico.

"Hoja!" je hehetal Bertold, ki je stegnil kosmate obrvi. "Tako lepo ženo ima tvoj oče. — Jaz pa sem star pepec s kri-vimi nogami," je vzdihnil ter je široko stopil k mizi in svo-jemu vrču, "sam sem in vedno

bolj sam."

"Pa se oženi!" se je smejal mladi Henrik. "Res, res, le ve-selo se oženimo, pa si denimo vrv okoli vratu!" je hudomušno zavpil, obenem pa je rado-vedno opazoval v zrcalu gospo, ki je vzela kosmič med prste ter je lepotečila svoj že tako cvetoči obraz.

"Da, oženi se!" je rohnal Bertold pred svojim vrčem. "Tebi je lahko govoriti pri tvo-jih enindvajsetih letih. Lahko se smeješ ti, kiso vse punice za-telebane vate. Toda, če jih ima kdo na hrbtu osemindvajset, pa take rdeče krtače pod no-som, potem pa še krive noge."

"Saj si se ženil pri Grintalci ali pri Pančevi, ne vem že kje. Poskusi še enkrat, sicer posta-nejo krevlje še bolj krive."

"Ženil sem se, ženil sem se," klavrno odvrne Bertold. "Nase-del sem pri Uršuli in pri Suzani. Zastonj sem se naučil iz

ČE STE BOLNI

Ako trpite na nerednosti v želodcu, jetrih, ledicah, vranici, revmi, visokem pritisku krvi, ali zastareli poškodb, pridite k meni, da vidim, kaj morem storiti za vas. Imel sem velik uspeh v 25 letih v takih sluča-jih. Jaz se poslužujem stare evropske in najnovejše metoda bolnišnic pri zdravljenju.

Pridite do doktorja, ki razu-me vaš materin jezik in vam lahko razloži na razumljiv na-čin.

DR. PAUL W. WELSH
HYDROPATHIC CLINIC

Uradne ure:
1 do 5 popoldne, razen v sredo
423 Citizens Bldg.
850 Euclid Ave.
Telefon: MAin 6016.
(Wed. — x)

glave knjigo o lepem vedenju." be se ljudje na deželi, ki Z gromovitim glasom je začel re, kakor bi rjovel ali trobiti stavke iz te knjige: "Do-osel, kar je zelo nespo-

Delniška seja

DELNICAARJEV IN DRUŠTEV-DELNICAARJEV

"Slovenskega Delavskega Doma"

15335 Waterloo Rd., Cleveland, O.

SE VRŠI V SOBOTO, 23. JANUARJA, 1943

pričetek ob 8 uri zvečer

Vabi se vse delničarje na poset seje!

DIREKTORIJ

Slovenskega Delavskega do

NAZNANILO IN ZAHVALA

Tužnega srca naznanjamo sorodnikom in prijateljem žalostno vest, da je po dolgi in mučni bolezni umrl naš nadvse ljubljeni soprog, oče in stari oče

John Peternel

Pokojni je bil rojen pri sv. Luciji, fara Begu, na Gorenjskem. Tukaj je prebival nad 30 let. Umrli je 21. decembra, 1942 ter pokopan iz hiše žalobnega 9322 Dunlap Ave., po katoliških cerkvenih obredih pri fari sv. Lovrenca na pokopališču Kalvariji.

Najlepše se želimo zahvaliti Rev. L. Bazniku, podelitev sv. zakramentov, za opravljene molitve, ma, v cerkvi in na pokopališču. Rev. Julius Slapku za obiske v bolnišnici, dr. A. J. Perkotu za vso pomoč in požrtvovalnost za časa bolezni.

Iz srca se želimo zahvaliti vsem onim, ki so klonili tako krasne vence na krsto našega ljubljenega soproga in očeta.

Najprisrčnejšo zahvalo naj sprejmejo vsi stari darovalci za sv. maše, katere se bodo brale za pokojnika našega draga soproga in očeta.

Najlepšo zahvalo naj sprejmejo vsi in za kar ste dobrega storili na en ali drug način za pokojnika in ko je pokojni ležal na mrtvaškem nosu, nas tolažili v času največje izgube in žalosti.

Iskreno se želimo zahvaliti pogrebniemu zavodu Louis Ferfolia za lepo urejen pogreb, za vso najbojšo postrežbo ob času največje žalosti v družini. Iskreno hvala vsem, ki so prišli pokojnega pokropiti in so ga spremili na njegovem zadnjem potu v cerkev in na pokopališče.

Dragi, ljubljeni ter nepozabni soprog in oče, kako tužno in prazno je zdaj v hiši, odkar te več med nami. Bogu tožimo svojo bol med tem, nam oko solzi v spominu na Tvoje plemenito srce. Na svezem grobu kleče pošiljamo gorke vzdihne in želji k Bogu: Daj našemu ljubljenemu soprogu in očetu miren počitek, do svidenja nad zvezdami.

Žalujoči ostali:

MARIJA PETERNEL, soproga.

JOSEPH, sin; FRANCES in ANNA, poročena

Linch, hčeri; RENE VAN LINCHER, zet

RENE JR., vnuk.

Cleveland, O., 20. januarja, 1943.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERLA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena
in stane samo: \$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI
LJUBLJENEGA SOPROGA
IN OČETA

Franka Pirnat

ki je umrl 20. januarja, 1941.

Zaluojača soproga

MARY POLJANEC
in hčerka JEAN PIRNAT

Cleveland, O., 20. jan., 1943.

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokli-čete vsak čas, podnevi ali po-noči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

1147 E. 61st St.

6122 St. Clair Ave.

HE 2730.